

Conventies! Een lust of een lá-mar!

In het septembernummer van Bridge (1997) stond op pagina 57 onder het kopje “vergissingssysteem” het volgende vermakelijke verhaal over de multi 2♦

	♠T6	
	♥AT43	
	♦A6	
	♣HVT74	
♠AB5432		♠HV7
♥V9		♥6
♦H8542		♦VBT73
♣-		♣B852
	♠98	
	♥HB8752	
	♦9	
	♣A963	

Dit was het biedverloop:

West	Noord	Oost	Zuid
-	-	-	2♦
pas	2SA	pas	3♦
pas?	3♠	pas	4♥
pas?	Pas	pas	

2♦=multi

2SA=forcing relay

3♦=schoppenkleur

Deze antwoorden kreeg West bij navraag aan Noord. Maar...op West's vragenstellerij was Zuid blijkbaar wakker geworden en bood (daarom?) 4♥.

Hierna informeerde West weer wat het 4♥-bod betekende en kreeg van Noord het volgende cryptische antwoord: “Volgens mij is het echt: het geeft een vierkaart harten aan, maar het is ook mogelijk dat hij zich vergist, dat is in deze situatie al vaker voorgekomen.”

Omdat OW de SF-verdediging tegen de multi spelen vond West zijn hand voor een direct 2♠-bod niet verantwoord. (Ter verduidelijking: ‘2♠’ biedt men met een hand waarmee men kan doubleren na een 1♥ opening van de tegenstander. Men dient in dat geval minstens een vierkant in de geboden kleuren de kracht van een goede opening te bezitten.)

De auteur van het kadertje, arbiter Jos Jacobs, zegt dat Noord op het 3♦-bod van Zuid onmiddellijk had moeten reageren met: “Het is een transfer voor schoppen, maar mijn partner kan zich bij deze voortzetting best vergissen.” Zoals u ziet maken in dit geval NZ 4♥ terwijl er voor OW 4♠ inzit. Overigens kan 4♥ in NZ down na de onwaarschijnlijke start van een kleine schoppen. West geeft partner een klaverintroeuer, komt weer aan slag met schoppen en geeft hem nog een introever.

De verdediging tegen de multi 2♦ heeft ook bij BC De Baronie tot vermakelijke situaties geleid. Deze vergissing kwam voor op de eerste competitieavond van het seizoen in de B-afdeling. Hier volgt “het diagram van de dikke pret”. Vermeld dient te worden dat het bod

vier down ging en voor OW toch nog 6 van de 10 punten opleverde. (6♦ is een mooi contract in NZ).

Hier volgt het diagram:

Z/Allen

	♠T6		
	♥-		
	♦AVT965		
	♣VT852		
♠H952		♠87	
♥VB9862			♥HT753
♦-			♦B87
♣A64			♣B93
	♠AVB43		
	♥A4		
	♦H432		
	♣H7		

Dit was het biedverloop:

Zuid	West	Noord	Oost
1♣	2♦(?)	pas(?)	pas(?)
pas(?!?)			

De vraag- en uitroeptekens mijnerzijds bij het biedverloop geven aanleiding tot de volgende (vermeende) gedachtengang:

“1♣”- “ Ik ben sterk, ik blijf lekker laag, ik bouw langzaam op. Zoals u weet is dat tegen elk principe van het Acol-systeem: Die filosofie is namelijk direct bieden wat men denkt te kunnen maken.

“2♦” – “ Haha eindelijk een bod dat zoden aan de dijk zet; met 2♦ heb ik op zijn minst een tweeledig doel bereikt: ik heb harten en kan nog de schoppenkant (of zoiets) op als partner een ander dan een 2♥-bod loslaat”. Dat partner wel eens op 2♦ kan passen komt niet in het hoofd van de bolleboos op.

De volgende blunder tegen de multi 2♦ staat op rekening van ondergetekende, begaan op dinsdag 23 september 1997 tijdens een Baronie clubavond. Dit was het biedverloop, althans dat hoopte ik:

W/Allen

West	Noord	Oost	Zuid
Betty	Ik	Johan	Lia
2♦	pas	2♥	2SA
pas	3SA	pas	pas

Maar het liep allemaal anders zoals u zult zien. Mijn partner begreep namelijk (terecht) mijn bod niet; Immers haar 2SA-bod is de SF conventie (d.w.z. een transfer naar klaveren) en mijn 3SA werd door haar geïnterpreteerd als een slampoging.

Mijn 3SA was echter bedoeld als het midden tussen transferweigering (Lia en ik spelen dat niet eens!) en een GSGT-bod (Grote Stappen Gauw Thuis).

Vanzelfsprekend waren de gevolgen desastreus.

	♠T864	
	♥AV2	
	♦643	
	♣A73	
♠92		♠AVB75
♥HBT986		♥7543
♦HVBT		♦52
♣B		♣54
	♠H3	
	♥-	
	♦A987	
	♣HVT9862	

En zo zag het daadwerkelijke biedverloop eruit

West	Noord	Oost	Zuid
2♦	pas	2♥	2SA
pas	3SA	pas	4SA
pas	5♥	pas	6♣

doubletallen passen

Resultaat na ♦H start: NZ 2 down voor –500 en een treurige nul!

Welke les kunnen we nu uit beide miskleunen trekken? In het eerste geval hebben we te maken met het KNMI principe d.w.z. gooi er een weersvoorspelling tegenaan waarmee de luisteraar/kijker een vaag gevoel van “kon-wel-‘ns-waar-zijn” krijgt. Als het gaat regenen in plaats van de voorspelde zonneshijn met 20 tot 25 graden kan de meteoroloog altijd nog zeggen dat hij de anti-cyclonale wig boven de Azoren niet heeft opgemerkt, terwijl de ‘multi-man’ bij succes kan bogen op de ‘truc spécial’ van de avond en bij een verbale stortvloed van de partner zich eruit kan redden door te zeggen dat hij het 1♣-bod van Zuid niet heeft gezien.

In het tweede geval hebben we van doen met het Geraldine Chaplin principe: Doe alsof u iets onoirbaars of ondeugends aan het uithalen bent en laat de kijker zelf fantaseren wat er gebeurt. Voor een dergelijke gespeelde activiteit staat mijns inziens Geraldine Chaplin model.. In haar films is er namelijk altijd wel een hoop gekreun of behoorlijk wat bloots verwerkt. “In geval van gekreun” blijft het altijd onopgelost of Geraldine zich met een hamer op haar duim heeft geslagen of iets anders heeft gedaan. En “in geval van bloot” blijft het onduidelijk of o de achterham van een varken wordt getoond of een recht-op-en-neer vrouwenbil. De vergelijking met dit filmische principe kan ook doorgetrokken worden naar de bridgetafel. Als de reactie van de partner overkomt kan men altijd zeggen dat men iets gedaan heeft wat niet mocht, maar dat men in een speelse bui verkeerde. Als evenwel uw partner er niets meer van begrijpt kunt u zich er altijd nog uit redden met het excuus dat u een misslag (vergelijkbaar met de klap op de duim van Geraldine) heeft begaan.

Omdat u echter als bridger niet vergeleken wil worden met een stoethaspelende meteoroloog of een hypocriete filmactrice willen wij dit artikel een positieve wending geven en u tot steun zijn in al uw bridgeconventie noden. Daar gaan we, oftewel de moraal:

De aanhef van ons schrijven (lust, last, lamár) suggereert dat u kunt kiezen t.a.v. het gebruik van conventies. Het antwoord hierop is dat van u niet gevraagd wordt om zelf een wandelend conventieboek te zijn, maar of u in staat bent een verdedigingssysteem te hanteren tegen een aantal veel gebruikte conventies zoals multi 2♦, Muiderberg, DONT en preëmpts op 2 en 3-niveau.

Het is –hoe tegenstrijdig het ook lijkt- belangrijker zich tegen conventies te verdedigen dan ze zelf te gebruiken. Het beste bewijs voor deze stelling is de omvang van de drie delen “Bieden met Berry”. “Het constructieve bieden”(deel 1) d.w.z zelf bieden en spelen zonder interventie van de tegenpartij beslaat 239 bladzijden. “Het competitieve bieden” (deel 2) d.w.z. de eigen partij en de tegenpartij bemoeien zich met het bieden is 383 bladzijden dik; en om het allemaal nog forser te maken: deel 3 van Westra, waarin de conventies en de verdediging ertegen worden behandeld is eveneens uitgegroeid tot een lijvig boekwerk van 383 bladzijden. Om nog even op ons eigenlijke onderwerp terug te komen: het gebruik van en de verdediging tegen de multi 2♦: als u zelf de multi wil gaan spelen bevelen wij u de conventie van Westra deel 3 aan (pag 18 e.v. en pag 269 e.v.) en voor de verdediging ertegen kunt u het beste de SF conventie gebruiken (zie Sint Schipperheijn Acol 2000 pag 269 e.v. óf Tussen Start en Finish deel 6)